

Sygekasserne skal udredes af Statskassen eller skal udredes paa den Maade, som der foreslaas af den ærede Minister, ved, at Statskassen strax udreder det, medens det efterhaanden skal gaa over paa Kommunerne. Det har glædet mig at høre, at flere ærede Medlemmer have udtalt sig for, at det skulde udredes af Statskassen, men dog har jeg ikke hørt den Begrundelse deraf, som jeg nu agter at fremføre. Jeg er enig med disse ærede Medlemmer i, at det bør udredes af Statskassen, men ikke blot af de Grunde, som ere fremhævede af dem, men tillige af en Grund til, nemlig den, at Fattigbyrden, som bekendt, er ulige stor i de forskjellige Kommuner. Enkelte store Fattigkommuner, der have en stor Fattigbefolkning og derigjennem store Fattigudgifter, ville som Følge deraf komme til at udrede store Udgifter til en maaste i saadan Kommune værende Sygekasse. Jeg kan jaaledes henpege paa en Sygekasse i det Sogn, som jeg selv er fra, og til hvis Drettelse jeg i 1877 har været med til at give Stødet. Denne Sygekasse har nu 377 Medlemmer, men vedkommende Kommune har en stor Fattigbyrde at bære. Derjom nu altsaa denne Kommune i Tidens Løb skal overtage den Understøttelse, som denne Sygekasse skal have, bliver det en yderligere forøget Byrde for den. Nu er det vel blevet fremhævet af flere ærede Medlemmer, at Kommunen jo dog i sidste Instans vil faae Fordel af Tilskudet, idet Fattigudgifterne vil tage af. Men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at naar det udredes af Statskassen, saa kommer det netop disse stærkt bebyrdede Kommuner betydelig til Gode; thi Beløbet bliver jo saa, om jeg saa maa sige, at udrede af en stor fælles Kommune, jaaledes at det derved kommer de stærkt Betrængte til Gode. Naar det derimod skal udredes af hver enkelt Kommune indenfor Staten, bliver det en ret sølelig Byrde for dem, der i Forveien ere stærkt belastede, medens de, der ikke have megen Fattigbefolkning og altsaa en Sygekasse, der har et forholdsvis ringe Antal Medlemmer, ikke faae hynderlige Byrder at bære. Bliver Tilskudet udredet af Statskassen, saa kommer denne til at hde Bidrag til dem, som ere meget betrængte. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale, at Tilskudet til Sygekasserne bliver udredet af Statskassen. At den Omstændighed, at Bidraget udredes af Statskassen, skulde føre med sig, at Lægetilsynet skulde blive dyrere, er en Aaastand, som jeg ikke kan godkjende. Saavidt mig bekendt affor-derer en Sygekasse med en Læge om paa visse Betingelser at føre Tilsyn, og jeg betragter nu Lægevirkomheden som enhver an-

den Virksomhed, der vil ogsaa være Konkurrence der. Dersom en Læge derfor vilde strue Prisen op og tage højere Betaling, saa var det dog ikke umuligt, at andre duelige Læger kunde erhverves til at føre Tilsyn. Jeg kan saaledes ikke se, at den Omstændighed, at Bidraget udredes af Statskassen, kan aale den Ulempe, som ærede Medlemmer have fremført. Forbrigt behøver jeg naturligvis ikke at tilføie, at det ogsaa har glædet mig meget, at Sagen er kommen frem. Jeg vil ønske, at der ikke maa blive heftet altfor Meget ved Forslaget, som kunde hindre dets videre Gang, men at det maa blive til Lov snarest muligt.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Jeg skal tillade mig at gjenfalde i Erindringen, at dette er en første Behandling, til hvilken der som bekendt ikke knytter sig nogen Afstemning. Hvad der her siges, siges altsaa foreløbig; men deraf følger jo ikke, at man ikke kan udtale sig bestemt om et eller andet Punkt. Det har jeg gjort, og det agter jeg fremdeles at gjøre, uden at det dermed er givet, hvilken Stilling man kommer til at indtage, naar Forslaget er bearbejdet. Der er kommen saa væsentlige Differencer og saa forskellige Synspunkter frem under denne Behandling, at der er al Grund til at tage Afstand fra adskillige af dem, og det vil jeg fremdeles gjøre, for saa vidt jeg tillægger dem nogen væsentlig Betydning. Jeg fastholder stadig, at § 6 er en fornuftig og human Bestemmelse, om der behøves nogen Garantibestemmelse eller anden Endring deri, det kan staa hen, det kan man altid komme til at tale om. Jeg tror ikke, at der i en Lov om anerkjendte Sygekasser bør savnes en Bestemmelse, der giver den, der har været i en Sygekasse, men har ophørt at være der af ham utilregnelige Grunde, Afgang til at komme ind i en anden Sygekasse. Jeg tror ikke, at man bør savne en saadan Bestemmelse. Forøvrigt skal jeg, overfor det ærede 3die Medlem for 2den Kreds erkjende, at Individier, der ere blevne gamle i Sygekasserne, særlig Individier, som have faaet 26 Ugers eller 60 Ugers Hjælp kan der være særlig Grund til at tage sig af. Det ærede Medlem erindrer maaste, at der før har været foresat Forslag, hvorved man, naar Sygekasseordningen var gennemført, vilde tage sig af saadanne. Det kunne vi jo komme til at tale om; jeg tror ikke, man skal gjøre det just paa denne Lov. Mere vil jeg nødig sige derom for Diebliffet. Selvfølgelig er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem i, at en Alderdomsforsørgelse er høist ønskelig, jeg kan kun ikke ret se, at den skal knyttes